

A la dona dels núvols.

Arrenglerats, els tarongerets creixen de llum i carn sense cap permís de ningú.

Mentre Jana i jo passegem entre els fraus, cada dia supera els problemes que els humans plantegen.

Fas pena si, amb aquesta edat, encara et duus assumptes tèrbols al llit!

Com hauràs de patir, fins a quina jornada, per adonar-te que cal esbandir les preocupacions perennes?

Tu i jo.

Pronoms sagrats en obrir-se als altres.

Açò i el respirar lent d'aquest present que se'ns regala. La llum del meló d'Alger que es desfà a la boca si et pronuncie vida meua, renovat magma i promesa d'amor que esclatà molt abans de nosaltres nàixer.

Gest primitiu i so, veu on la fe encara per tu -i més enllà de la mort- s'estén i perdura.